

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu Mgr. Denisy Šmídové a přísedících Jaromíra Červy a Bc. Petra Zikeš v hlavním líčení konaném dne 22. 12. 2022

takto:

Obžalovaný

[celé jméno obžalovaného],

[datum narození] v [obec], bez zaměstnání, trvale bytem [adresa obžalovaného],

je vinen, že

v přesně nezjištěné době od 12. 7. 2020 do 28. 7. 2020 na přesně nezjištěných místech v katastru města Liberec vykonal nejméně v jednom případě vaginální pohlavní styk s nezletilou [celé jméno poškozené], narozenou [datum], přestože věděl, že tato je mladší patnácti let,

tedy

vykonal soulož s dítětem mladším patnácti let,

čímž spáchal

zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku,

a za to se odsuzuje

podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku s přihlédnutím k § 43 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 30 (třicet) měsíců.

Podle § 84 trestního zákoníku, § 81 odst. 1 a § 85 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 36 (třicet šest) měsíců za současného vyslovení dohledu.

Podle § 85 odst. 3 a § 48 odst. 4 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá, aby dle svých sil postupně hradil dlužné výživné na nezl. syna [jméno] [příjmení], [datum narození], a aby na něj řádně platil běžné výživné. Splnění této povinnosti necht' dokládá probačnímu úředníkovi.

Současně se podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku ve výroku o trestu ruší trestní příkaz Okresního soudu v Pardubicích, č. j. 2 T 51/2022-104 z 26. 4. 2022, který nabyl právní moci 8. 12. 2022, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

Odůvodnění:

1. Státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Liberci podala na obžalovaného obžalobu pro shora popsany skutek, jímž se měl obžalovaný dopustit zločinu pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku. Dokazováním provedeným v hlavním líčení byl skutkový stav věci zjištěn shodně s podanou obžalobou tak, jak je shora ve výroku tohoto rozsudku popsán.

2. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] v hlavním líčení přiznal, že k pohlavnímu styku mezi ním a poškozenou nezletilou [celé jméno poškozené] došlo, která mu ovšem tvrdila, že jí je 16 let. S poškozenou se poznali na Facebooku v létě 2020 přes kamaráda [jméno], který obžalovanému řekl, že by poškozené mohl napsat. Na Facebooku se obžalovaný v chatu poškozené ptal na její věk, na což mu odpověděla, že jí je 14 let. Asi po týdnu až dvou se spolu poprvé sešli na liberecké přehradě, kde se procházeli a povídali si, kdy poškozená obžalovanému naopak tvrdila, že jí je 16 let. Mimo jinému mu sdělila, že již není panna. Poškozená se pak na obžalovaného obrátila s tím, že by si ráda užila ve smyslu vaginálního pohlavního styku, na což obžalovaný přistoupil. Ke styku došlo na poli dále od přehrady v denní době. Pohlavní styk byl nechráněný, nepřerušovaný, poškozená otěhotnět nemohla, neboť obžalovaný ejakuloval ven. Poté ji doprovodil domů do [anonymizováno] ulice. Poškozená obžalovaného zaujala, když mu řekla, že jí je 16 let, což uvěřil, neboť komunikace s ní probíhala normálním způsobem a poškozená na uvedený věk při první schůzce i vypadala, neboť byla nalíčená a vypadala starší. Že jí je teprve 14 let poškozená obžalovanému sdělila až po proběhlém pohlavním styku. V pozdější době se sešli ještě několikrát, ale k pohlavnímu styku mezi nimi již nedošlo. Poškozená obžalovanému zamlčela i to, že ve skutečnosti byla v době jejich první schůzky na útěku z Dětského domova v [obec]. Na společných schůzkách včetně té první neužili alkohol ani jinou návykovou látku. Ke svým poměrům obžalovaný uvedl, že je v současnosti nezaměstnaný, asi 5 měsíců bydlí u své matky a pobírá podporu v nezaměstnanosti. V minulosti byl po 2 roky zaměstnán, naposledy přes pracovní agenturu v Webastu v [obec], o zaměstnání ale přišel. V současnosti má obžalovaný přítelkyni, které je 22 let, se kterou plánují společné nájemní bydlení, které by hradili společně.

3. Poškozená [celé jméno poškozené] k věci vypovídala na protokol mimo hlavní líčení (č. l. 137), který byl následně v hlavním líčení za souhlasu stran podle § 211 odst. 3 trestního řádu čten. Shodně s obžalovaným poškozený uvedla, že se spolu seznámili přes facebookový chat asi před dvěma roky v létě (2020). Na svém facebookovém profilu poškozená měla zadané své datum narození již v době své prvotní komunikace s obžalovaným. V rámci jejich chatové konverzace poškozená obžalovanému napsala, že jí je teprve 14 let. Osobně se s obžalovaným setkali asi 3 dny po jejich seznámení na Facebooku a pak se asi po 3 týdny scházeli každý den. K pohlavnímu styku mezi došlo až na některé z dalších schůzek. Jak k tomu přesně došlo, si poškozená vzhledem k delšímu časovému odstupu již nepamatovala. Prvotní iniciativu ale projevil obžalovaný. Ke styku došlo na louce za tmy. Zda má obžalovaný ochranu, se jej poškozená neptala. V době jejich prvních schůzek také obžalovanému poněkud vadilo, že je poškozená příliš mladá, a ta mu proto začala po několik dnů tvrdit, že jí je ve skutečnosti již 17 let. To bylo ale až poté, co mezi nimi k pohlavnímu styku došlo. Poškozená si přitom uvědomuje, že obžalovaný mohl být za předmětný pohlavní styk s ní trestně stíhán, neboť on již byl zletilý a on byla mladší 15 let. Poškozená byla v dané době na útěku z dětského domova v [obec], ke kterému došlo tak,

že byla na návštěvě u matky, se kterou se ovšem pohádala, kvůli čemuž od matky utekla, aniž by se vrátila zpět do dětského domova. Namísto toho se několik pohybovala ve společnosti různých mužů, se kterými spala na různých místech venku v [obec]. S nimi ale pohlavní styk neměla. Znovu pak měla s obžalovaný pohlavní styk asi po 9 měsících v bytě kamaráda obžalovaného. K pohlavnímu styku zde došlo asi v 10 případech, naposledy v prosinci 2021. K výpovědi poškozené obžalovaný uvedl, že je pravdivá pouze částečně, není dle něho pravda, že by jej informovala o svém věku před jejich pohlavním stykem. Že je poškozené 14 let se obžalovaný dozvěděl až o dlouhou dobu později. Rovněž není dle obžalovaného pravdou, že spolu měli v pozdější době pohlavní styk ještě několikrát v bytě jeho kamaráda, neboť obžalovaný se pak zdržoval pouze u matky v [obec].

4. Soud dále ve věci provedl dokazování následujícími listinnými důkazy. Jak plyne z úředního záznamu Městské policie Liberec (č. l. 14) byla hlídkou MP Liberec dne 28. 7. 2020 v 9:50 hodin v lesoparku Králův háj v Liberci spatřena poškozená [celé jméno poškozené] hledaná pro útěk z ústavní výchovy z dětského domova. Hlídka poškozenou zastavila a vzhledem k tomu, že poškozená uvedla, že jí je 14 let a nemá občanský průkaz, byla na místo přivolána hlídka Policie ČR, která poškozenou zajistila, jak plyne z úředního záznamu Policie ČR k zajištění osoby (č. l. 10-11). Při výslechu po svém zadržení (viz úřední záznam Policie ČR o vytěžení poškozené na č. l. 12) poškozená uvedla, že je skutečně na útěku z dětského domova v [obec], kdy byla na dovolence u své matky [jméno] [příjmení] v [obec], kdy se ovšem dne 26. 7. 2020 s matkou pohádala a utekla od ní a do dětského domova se nevrátila. Když utekla od matky z dovolenky, napsala svému kamarádovi – obžalovanému [celé jméno obžalovaného], kterého poznala dva týdny nazpět na Facebooku a naživo jej viděl hned následující den. S obžalovaným pak měla do svého zajištění policií souložit celkem pětkrát, poprvé na třetí schůzce. Ve čtyřech případech obžalovaný s poškozenou souložil v přesvědčení, že je jí 17 let, jak mu předtím tvrdila. Po několika dnech mu ovšem přiznala, že je jí teprve 13 let, přesto však po dalších 4 dnech mezi nimi došlo k souloži znovu. V následující době svých prázdnin v [obec] poškozená souložila ještě s dalšími dvěma muži, z nichž pouze jednoho znala pod křestním jménem [jméno]. Při zajištění hlídkou státní police poškozená s policisty nespolupracovala a tvrdila, že hned jak bude moci, uteče, při zajištění měla u sebe poškozená mimo několika kusů oblečení, potřeb denní hygieny a mobilního telefonu také zaměstnaneckou kartu obžalovaného [celé jméno obžalovaného], jak plyne z úředního záznamu PČR (č. l. 16). Ze screenshotů počítačové obrazovky s facebookovým profilem poškozené [celé jméno poškozené] (č. l. 32-33), vedeným pod jménem „Piř Klě“, bylo toliko zjištěno, že ke své osobě poškozená zde uvádí toliko, že pochází z [obec] a bydlí v [obec] a má zde svoji profilovou fotografii. Ačkoli zde poškozená datum svého narození neuvádí, její věk byl zmíněn uživatelem [jméno] [příjmení] v komentáři k příspěvku poškozené ze dne [datum], kdy v komentáři uvedl, „[příjmení] kolik ti je 13“. Jak plyne z úředního záznamu Policie ČR k prověrce místa a fotodokumentace (č. l. 39-43), obžalovaný označil jako místo, kde došlo k pohlavnímu styku s poškozenou došlo, zadní část louky nad vratislavickým pivovarem, která je přístupná ze zatáčky silnice v ulici [ulice]. Dle lékařské zprávy (č. l. 50) poškozená při lékařském vyšetření v rámci své anamnézy mimo jiné uvedla, že poprvé měla pohlavní styk jež před dvěma lety a poslední asi před čtyřmi dny, pohlavní styk s obžalovaným poškozená přiznala s tím, že jej měla iniciovat ona sama, nicméně v posledních dnech měla mít pohlavní styk s více muži. Negativní změny způsobené pohlavním stykem s obžalovaným na těle poškozené nebyly ošetřujícím lékařem zjištěny nebyly. Z protokolu o vydání věci (č. l. 44), usnesení o vrácení věci obžalovanému (č. l. 45) a protokolu o jejich předání (č. l. 46), dle kterých měla poškozená u sebe při svém zajištění věci obžalovaného, které byly poškozené policejním orgánem odňaty a následně vráceny obžalovanému, neplynou pro účely zjištění skutkového stavu věci, tj. pohlavního styku poškozené s obžalovaným a jeho povědomí o věku poškozené, žádné bližší skutečnosti.

5. K osobě poškozené [celé jméno poškozené] byly provedeny následující listinné důkazy. Dle zpráv Dětského domova se školou [obec] (č. l. 59-62) byla poškozená při umístění v daném dětském domově hodnocena následovně: ve škole se poškozená projevuje jako velmi snaživá a šikovná se zálibou ve sportu. Poškozená nemá problém s respektováním autorit, pouze však nedokáže přizpůsobit svůj vulgární a rozjívěný slovník a hrubší projev. Současně poškozená postrádá zábrany a žádné její chování jí nepřipadá nevhodné. Zásadním problémem poškozené je její konfliktní vztah s matkou. Po celou dobu umístění v daném domově se poškozená snažila „platonicky“ a posléze i fyzicky navazovat na chlapce a muže. Po přemístění do Dětského domova se školou [obec] došlo dle zprávy daného ústavu (č. l. 131) k celkovému zklidnění v chování poškozené, která omezila používání vulgarismů, projevuje snahu o doplnění učiva povinné školní docházky, které zameškala, v kolektivu ostatních nezletilých má dominantní tendence, avšak konfliktní situace nevyhledává ani nevytváří. Současně je z přehledů útěků poškozené z obou dětských domovů (č. l. 147 a 153) zřejmé, že u poškozené tato tendence po přemístění do DDŠ [obec] upadá, neboť zatímco z předchozího DDŠ [obec] utekla v celkem 4 případech, kdy na jednom z těchto útěků došlo i k řešení pohlavnímu styku, tak z DDŠ [obec] poškozená utekla toliko jedenkrát v únoru 2022, tedy krátce po svém umístění do daného dětského domova. Dle zprávy odboru sociální péče Magistrátu města Liberec (č. l. 129) je chování poškozené k opačnému pohlaví bezhraniční, kdy poškozená navazuje intimní vztahy s různými muži, nedomýšlí důsledky takových kontaktů a na sociálních sítích si vytváří tajné profily, na kterých zveřejňuje své lechtivé fotografie. Celkově je prospívání poškozené hodnoceno jako problematické.

6. Soud výše uvedené důkazy hodnotil ve smyslu § 2 odst. 5 a 6 trestního řádu jednotlivě i v jejich souhrnu a dospěl k dále uvedeným závěrům. Z výpovědi obžalovaného [celé jméno obžalovaného] a poškozené [celé jméno poškozené] shodně plyne, že mezi nimi došlo nejméně v jednom případě k vaginálnímu pohlavnímu styku, kdy obžalovaný pouze tvrdil, že k pohlavnímu styku mezi nimi došlo pouze jedenkrát hned na první schůzce, a naopak poškozená tvrdila, že spolu měli pohlavní styk hned několikrát. Nejméně jeden případ vaginálního pohlavního styku obžalovaného s poškozenou je tedy v dané věci zjevný, prováděným dokazováním tak bylo nutné zjistit, zda měl obžalovaný v danou dobu povědomí o skutečném věku poškozené či nikoli. Obžalovaný sám totiž tvrdil, že si jejího skutečného věku vědom v danou dobu nebyl a její skutečný věk se dozvěděl až v pozdější době, a poškozená naopak tvrdila, že obžalovaného o svém skutečném věku informovala ještě před jejich pohlavním stykem a nadto měla informaci o svém věku uvedenou na svém facebookovém profilu, přes který se ostatně s obžalovaným seznámili. Vzhledem k absenci jiných přímých důkazů než výpovědi obžalovaného a poškozené, které je vzhledem k povaze a okolnostem činu zjevná a pochopitelná, byl soud nucen v daném ohledu vycházet právě z jedné z těchto výpovědí. Z následně popsanych důvodů se soud v daném ohledu přiklonil k výpovědi poškozené [celé jméno poškozené], neboť ta byla ve svých výpovědích v daném tvrzení více konzistentní, jak je zřejmé především z úředního záznamu o jejím výsledku po jejím zajištění Policií ČR. Poškozená již hned po svém zajištění 28. 7. 2020 zasahujícím policistům sdělila, že měla v době své dovolenky z dětského domova trávené u své matky i následného útěku pohlavní styk vedle obžalovaného [celé jméno obžalovaného] ještě s dalšími dvěma muži, které ovšem neznala plným jménem. S obžalovaným měla dle své tehdejší, časově projednávanému skutku výrazně bližší, výpovědi mít pohlavní styk hned pětkrát, přičemž v posledním případě již obžalovaného ještě před pohlavním stykem samotným informovala o svém skutečném věku. Vzhledem k této skutečnosti pak soud výpovědi obžalovaného v daném, pro vyslovení závěru o jeho trestněprávní odpovědnosti zcela zásadním ohledu neuvěřil. Dále soud prováděl dokazování listinnými důkazy k případným následkům projednávaného skutku, které mohl na poškozené zanechat, jakož i k samotné osobě poškozené. Především z lékařské zprávy bylo zjištěno, že po fyzické stránce na těle poškozené žádné negativní následky pohlavní styk s obžalovaným nezanechal. Pokud jde o psychické a mravní následky předmětného skutku, sama poškozená ve své výpovědi žádné negativní psychické

následky nejmenovala, naopak uvedla, že obžalovaný jejím již několikátým sexuálním partnerem. Z hodnotících zpráv dětských domovů a libereckého OSPOD pak plyne, že poškozená byla v dané době méně zvladatelná, utíkala z dětského domova, měla problematický vztah s matkou, kdy ostatně některé z jejích návštěv u matky doma končily právě útekem poškozené. Nicméně po přemístění do DDS [obec] lze dle hodnocení v chování poškozené pozorovat zklidnění. Lze se tedy domnívat, že ani psychické následky pohlavní styk s obžalovaným na poškozené nezanechal, a pokud jde o negativní mravní následky, je třeba poukázat právě na to, že pohlavní styk s obžalovaným byl pouze jedním v delší řadě a jako takový sám o sobě již zjevně mravní vývoj poškozené větším způsobem nenarušil. Provedeným dokazováním tak soud k závěru, že obžalovaný je usvědčován uceleným řetězcem přímých i nepřímých důkazů svědčících o jeho vině, kdy obžalovaný sám se k činu doznal pouze částečně a svoji vinu popíral poukazem na možný skutkový omyl, který byl ovšem v rámci dokazování vyvrácen.

7. Zhodnocením provedených důkazů soud dospěl k jednoznačnému závěru o vině obžalovaného. Ve výroku popsaný skutek soud posoudil jako zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku, dle kterého kdo vykoná soulož s dítětem mladším patnácti let nebo kdo je jiným způsobem pohlavně zneužije, bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až osm let. Obžalovaný svým jednáním porušil zákonem chráněný zájem na řádném mravním, psychickém i tělesném vývoji dětí mladších patnácti let, kdy pro dokonání daného trestného činu postačuje, že je dané pachatelovo jednání takový následek zapříčinit, skutečné nastání takového následku tedy není pro naplnění skutkové podstaty rozhodné. Obžalovaný vykonal s poškozenou [celé jméno poškozené] vaginální pohlavní styk v době krátce před čtrnáctými narozeninami poškozené. Poškozená tedy v dané době byla dítětem mladším patnácti let. Soulož se v daném případě rozumí spojení pohlavních orgánů muže a ženy, tj. vsunutím mužského pohlavního údu do pochvy ženy, včetně vsunutí pouze částečného. Obžalovaný tak svým jednáním bezesporu naplnil znak vykonání soulože s dítětem mladším patnácti let. Ohledně formy zavinění obžalovaného soud dospěl k závěru, že obžalovaný jednal v úmyslu nepřímém podle § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, tedy že věděl, že svým jednáním může porušit zákonem chráněný zájem a pro případ, že se tak stane, byl s tím srozuměn, neboť obžalovaný zcela vědomě měl vaginální pohlavní styk s poškozenou mladší 15 let a musel si tak být zcela vědom, že jeho jednání je plně způsobilé narušit mravní, duševní i tělesný vývoj poškozené, a s možností nastání takového následku tedy byl srozuměn. Cílený záměr způsobit zákonem předpokládaný následek ovšem v jednání obžalovaného vzhledem k provedení skutku a jeho okolnostem seznat nelze a není proto možné dovodit úmysl přímý.

8. Při úvaze o druhu a výměře trestu soud vychází z kritérií stanovených v § 39 trestního zákoníku, tedy přihlíží k povaze a závažnosti trestného činu, osobě pachatele a jeho osobním, rodinným a majetkovým poměrům, dále k jeho dosavadnímu způsobu života, jakož i chování po činu. Dále soud přihlíží k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem ve smyslu § 41, resp. § 42 trestního zákoníku. Dle obsahu evidence Rejstříku trestů (č. l. 166) byl obžalovaný dosud soudně trestán ve dvou případech, kdy celkově má obžalovaný evidována 3 odsouzení, avšak v posledním případě mu byl uložen souhrnný trest, kterým byl zrušen trest předchozí uložený sbíhající se trestný čin. Obžalovaný byl dosud trestán za druhově různorodou trestnou činnost, poprvé byl obžalovaný potrestán podmíněným trestem odnětí svobody, v jehož zkušební době se v roce 2019 osvědčil, za přečin úvěrového podvodu. V případě druhého potrestání (souhrnným trestem) se jednalo nejprve o odsouzení za zločin pohlavního zneužití a dále o odsouzení za další přečin úvěrového podvodu, kdy za tyto trestné činy byl odsouzený potrestán znovu podmíněným souhrnným trestem odnětí svobody, jehož zkušební doba trvala do ledna 2021. Současně je soudu z jeho úřední činnosti známo, že obžalovaný byl dále trestním příkazem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 26. 4. 2022, č. j. 2 T 51/2022-104, doručeným obžalovanému a v právní moci shodně dne 8. 12. 2022, uznán vinným přečinem zanedbání povinné výživy dle § 196 odst. 1 trestního zákoníku, za což byl potrestán podmíněným trestem odnětí svobody v trvání 5 měsíců

se zkušební dobou 2 let, kdy dané odsouzení není ještě vykazováno v evidenci Rejstříku trestů. Na obžalovaného je tedy třeba vzhledem k předchozímu odsouzení za zločin pohlavního zneužití nahlížet jako na speciálního recidivistu. Nadto nelze přehlédnout, že se nyní projednávaného trestného činu dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení za tento předchozí zločin pohlavního zneužití. Současně je zřejmé, že ani předchozí podmíněné odsouzení za tentýž trestný čin nebylo odsouzenému dostatečnou výstrahou a nemělo na něho odrazující a dostatečný nápravný účinek, neboť v opačném případě by se nynějšího trestného činu nedopustil. V případě obžalovaného hraje podstatnou roli také jeho mentální výbava, kdy je zřejmé, že jeho základní povinnosti, jako např. povinnost platit výživné na vlastní dítě, mu musí být ozřejmována několikrát, což měl soud možnost zjistit, při vlastním úkonu zprostředkovaného doručení trestního příkazu Okresního soudu v Pardubicích. V tomto směru tedy nelze přeceňovat míru kriminální narušenosti obžalovaného, z hlediska toho, že se dopustil opakovaně stejné trestné činnosti, svědčí to spíše o jeho mentální nedostačivosti. Stejně tak nelze přeceňovat mravnostní dopady činu na poškozenou, která již v té době měla zkušenosti se sexuálním životem a z důvodu neuspokojivých rodinných poměrů a umístění v dětském domově si tímto způsobem vynahrazovala chybějící citové vazby. Zároveň je třeba zmínit časový odstup více než dvou let od projednávaného skutku.

9. Obžalovaný se nyní projednávaného trestného činu dopustil ve vícečinném souběhu s jiným trestným činem, za který byl potrestán výše zmíněným trestním příkazem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 26. 4. 2022, č. j. 2 T 51/2022-104, a proto je třeba nyní dle zásad § 43 odst. 2 trestního zákoníku ukládat trest souhrnný za současného zrušení trestu z citovaného trestního příkazu. Trest je tak vyměřován podle trestní sazby nejpřísněji trestného činu, a to podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku, jehož sazba je od 1 do 8 let odnětí svobody.

10. Druh trestu: obžalovanému je ukládán trest odnětí svobody, kdy vzhledem k závažnosti činu (jde o zločin) nelze ukládat alternativní trest např. obecně prospěšných prací. Při úvaze o výši trestu soud přihlédl vedle výměry zrušeného trestu, recidivy obžalovaného, také k polehčujícím okolnostem, kdy jeho čin nezanedbal vážnějších následků na poškozené, a trest odnětí svobody vyměřil dosud v jedné třetině trestní sazby dle § 187 odst. 1 trestního zákoníku. Byť by bylo na místě vzhledem ke speciální recidivě a spáchání ve zkušební době podmíněného odsouzení ukládat trest již jako nepodmíněný, zároveň však soud zohlednil, že obžalovaný nyní pracuje, má stabilní družský vztah (s již plnoletou partnerkou), je třeba, aby hradil výživné na své dítě, jakož i samotnou osobu poškozené, která v dané době navazovala větší počet sexuálních kontaktů i s jinými muži, které sama iniciovala, jakož i k minimálním negativním následkům činu na její osobnost. Proto měl soud za to, že postačí uložení trestu výchovného, který bude podle § 84 a § 81 odst. 1 trestního zákoníku ztížen dohledem probačního úředníka, v jehož rámci bude obžalovaný veden k plnění svých povinností a usměrňován k vedení řádného života, což by mělo i účinně fungovat jako prevence jeho dalšího protiprávního jednání. Ze zrušeného trestního příkazu Okresního soudu v Pardubicích pak soud převzal do svého výroku o trestu a obžalovanému uložil přiměřenou povinnost dle svých sil postupně hradit dlužné výživné na jeho nezletilého syna [jméno] [příjmení] a řádně hradit výživné běžné včetně povinnosti dokládát své pracovní příjmy probačnímu úředníkovi. Délku zkušební doby pak stanovil v polovině zákonné sazby dle § 82 odst. 1 trestního zákoníku vzhledem k výše popsané závažnosti a povaze trestného činu. Obžalovaný má tak možnost prokázat během zkušební doby, že je schopen vést řádný život a plnit uložené povinnosti. V opačném případě soudu nezbude než nařídít výkon trestu odnětí svobody do věznice.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 (osmi) dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem – pobočka Liberec, prostřednictvím Okresního soudu v Liberci, písemně, ve trojím vyhotovení. V téže lhůtě, nebo ve lhůtě dodatečně stanovené předsedou senátu musí být

odvolání písemně odůvodněno. Z odůvodnění musí být patrné, proti kterému výroku odvolání směřuje a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka Liberec. Státní zástupce může rozsudek napadnout ve všech výrocích a je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch či neprospěch obžalovaného. Obžalovaný může rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká.

Liberec 22. prosince 2022

Mgr. Denisa Šmídová
soudkyně